

[Birte Weiss.]

det var til det, der blev sagt om at være smagsdommer. Her vil jeg godt sige det, at når hr. Ninn-Hansen siger, at det skal være sådan, at vi kan gribe ind over for ting, som f. eks. er samfundsnedbrydende, så var det, som jeg gjorde opmærksom på i mit første indlæg, at det er en vældig farlig udvikling, hvis man vil ind på at skulle vurdere, hvad der er samfundsnedbrydende og derfor ikke tilladeligt. Hvor går grænsen? Hvad er så samfundsdebatteerende? Og skal vi også være med til at forbyde film, som er samfundsdebatteerende? Det var det, jeg hentydede til i mit første indlæg, og jeg mener, det er vigtigt, at vi gør os klart, at det er en farlig vej, man er inde på at betræde.

Mette Madsen (V):

Når jeg sagde før, at de konservatives lovforslag ikke mere var aktuelt, er det jo, fordi det blev fremsat den samme dag eller dagen før filminstituttet skulle tage endelig stilling til bevillingen til Thorsenfilmen. Det er klart, at hvis de havde genbevilget de 900.000 kr., så havde der foreligget den situation, som det konservative folkeparti herved ville foregribe, og den ville venstre have taget stilling til. Det var jo et lovforslag, som så skulle have været overvejet meget, meget nøje, for det bør man altid gøre, når det drejer sig om lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Det undrede mig lidt, at hr. Ninn-Hansen efterlyser venstres stilling til ministerkontrol med bevillinger. Det fremgår jo klart af hele hr. Poul Hartlings indlæg i den debat, der var her den 16. juni 1975, og jeg kan med hensyn til, hvad venstre i hr. Poul Hartlings udlægning mente om lovgivningen, citere fra Folketingstidende 1974-75 (2. samling), sp. 6597, hvor der står, at „lovgivningens administration må indrettes således, at misbrug ikke kan finde sted“.

Jeg sagde før, at når vi skulle have den store revision af filmloven, ville det være et meget vanskeligt arbejde, hvis vi ikke havde fået Wechselmannudvalgets betænkning, og at vi også skal have arbejdet gjort færdigt i det udvalg, der behandler spørgsmålet om ministerkontrol med bevillinger. Det er klart, at ud fra resultatet af disse to udvalgs arbejder vil vi vurdere, hvordan

kunststøtten fremtidig skal indrettes. Jeg vil stadig væk henvise til hr. Poul Hartlings udtalelser, men jeg må sige, at jeg personlig kunne tænke mig, at man fik filmloven indrettet i lighed med teaterloven, sådan at det i sidste instans var ministerens afgørelse. Jeg kan ikke i dag på hele venstres gruppes vegne sige lige præcis, hvordan vi vil gøre det. Vi ved jo endnu ikke, hvordan filmloven kommer til at se ud. Det er jo egentlig teoretisk at spørge i dag om én bestemt ting ud fra en lov, vi har i dag, men som skal revideres og måske på mange andre punkter kan blive den, vi har talt om i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i anledning af ministerens bemærkning om, at man skulle være blevet enig i kulturudvalget om, at det var en udmærket ting at spørge kammeradvokaten i kulturelle spørgsmål. Jeg kan, for jeg ved ikke hvilken gang, oplyse ministeren om, at man ikke blev enig i kulturudvalget. Om der var flertal for det, må fru Birthe Weiss vel kunne oplyse os om, for et flertal forudsætter, at socialdemokratiet gik ind for det.

Må jeg ikke sige om det, vi nu er kommet ind på at drøfte, støtten til Jens Jørgen Thorsen-filmen, at man forsøgte fra ministeriets og ministerens side at bruge blasfemi-paragraffen, altså angreb på andres tro på en for dem stødende måde. Det blev afvist af kammeradvokaten. Den duede ikke. Derefter forsøgte man sig med ophavsretsloven, man søgte at finde et påskud i den. Der var en eller anden heroppefra, der for et øjeblik siden om et andet indlæg brugte ordet hykleri. Hvis det skal anvendes denne eftermiddag, tror jeg nok, det må være på den anvendelse, man gjorde af ophavsretsloven.

Det var jo ganske klart, at dette var et påskud. Da ministeren i sin tid i tv blev interviewet om, hvad det egentlig var, der skete, startede man med at fastslå, at netop fordi den lå så nærved og alligevel var så fjernt fra ånden i det oprindelige værk, kunne man gribe ind. Så spurgte intervieweren i tv: ja men hvorfor griber man så ikke ind, når man misbruger Beethovens musik? Og så svarede ministeren: Ja, men nu er der jo ikke ret mange, der ligefrem tror på Beethoven.

Jeg kan ikke huske, hvem det var, der